

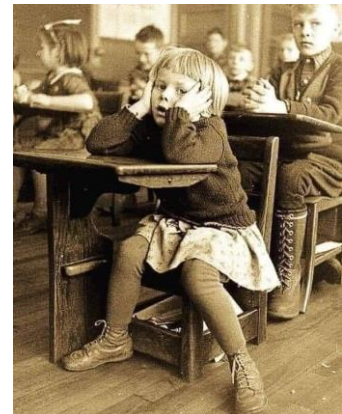

GILLIAN LYNNE (1926-2018)

Gillian is een zevenjarig meisje dat niet naar school kan. Ze staat voortdurend op, wordt afgeleid, vliegt met gedachten en volgt geen lessen. Haar leraren maken zich zorgen om haar, straffen haar, schelden haar uit, belonen de paar keer dat ze opletten, maar niets.

Gillian kan niet stil zitten en kan niet opletten. Als ze thuiskomt, straft haar moeder haar ook. Dus niet alleen Gillian heeft slechte cijfers en straffen op school, maar ze heeft er ook thuis last van.

Op een dag wordt Gillian's moeder naar school geroepen. De dame, verdrietig als iemand die op slecht nieuws wacht, pakt haar hand en gaat naar de verhoorkamer. De leraren spreken van ziekte, van een duidelijke stoornis. Misschien is het hyperactiviteit of misschien heeft ze medicijnen nodig.

Tijdens dat interview komt er een oude leraar langs die het kleine meisje kent. Hij vraagt alle volwassenen, moeder en collega's, om hem te volgen naar een aangrenzende kamer vanwaar ze nog steeds te zien is.

Als hij weggaat, vertelt hij Gillian dat ze snel terug zullen zijn en zet hij een oude radio met muziek aan. Omdat het meisje alleen in de kamer is, staat ze onmiddellijk op en begint op en neer te bewegen, terwijl ze met haar voeten en haar hart de muziek in de lucht achtervolgt.

De leraar glimlacht terwijl de collega's en de moeder hem verward en medeleven aankijken, zoals vaak gebeurt bij ouderen. Dus zegt hij: "Zie je? Gillian is niet ziek, Gillian is een danseres!"

Hij raadt haar moeder aan haar mee te nemen naar dansles en haar collega's haar af en toe te laten dansen. Ze gaat naar haar eerste les en als ze thuiskomt, zegt ze tegen haar moeder: "Iedereen is zoals ik, daar kan niemand stil zitten!"

In 1981, na een carrière als danseres, het openen van haar eigen dansacademie en het ontvangen van internationale erkenning voor haar kunst, werd Gillian Lynne de choreograaf van de musical 'Cats'. Hopelijk vinden alle 'verschillende' kinderen volwassenen die hen kunnen verwelkomen om wie ze zijn en niet om wat ze missen.

Lang leve de verschillen, het kleine zwarte schaap en de onbegrepenen. Zij zijn degenen die schoonheid in deze wereld creëren.